

же да се ѹзвѣди, вм. да ѹзвѣдисе. І, ѵзъ
самъ се кръстѣлъ на чѣчово то ми ѹме, вм.
ѹзъ самъ кръстѣлъ. І, ѵзъ вѣхъ се оѹ-
мѣлъ, вм. ѵзъ вѣхъ оѹмѣлъ, и дрѹги та-
кивъ. Въ такија прѣчес слѹчи, се-то благо-
прилиично сѧ полага предъ глаголите, засијото
по глаголите произведи велика непрѣљтностъ,
каквото що види сїкой отъ предложението
примѣри. Едно се, може да слѹжи (задбъшо)
и на двѣ или три страдателни глаголи. И. п.
когато жидките се (то єстъ тѣлеса) согрѣ-
ватъ и испаряватъ, тогдѣ се претвѣратъ на
воздушни, и дрѹги такија.

(40) Страдателни глаголи изображенія се
некогашъ и со страдателните причастія, (кои
то са оѹпотребителни и въ простиатъ ѹ-
зыкъ като за прилагателни имена), и со сѹ-
ществителната глаголъ. И. п. дѹманъ самъ,
дѹманъ си, дѹманъ є, вдиганъ самъ, вдиганъ
си, вдиганъ є, и множ. вдигани сме,
вдигани сте, вдигани са. Тако и, вдиганъ
вѣхъ, вдиганъ бѣшеты, вдиганъ бѣше ѿнъ,
иа, ио. Тако и въ непредѣла. вдигнатъ вѣхъ,
вдигнатъ бѣшеты, вдигнатъ бѣше ѿнъ, иа, ио.
Тако и вдигнатъ самъ, вдигнатъ си, вдиг-
натъ є, и проч. така се начертаватъ сїчки те-